

# Čarovné moře

Stojím na pláži, hedvábný písek mi chladí nohy jako led a koukám, jak zapadá Slunce. Hladina moře pohlcuje každý sluneční paprsek, jako by moře vzalo Slunce do své mohutné náruče. Světla ubývá a ubývá a nakonec Slunce zmizí v mořské hladině. Jdu blíže k moři, nohy mi smočí každá vlnka, která ke mně připluje, při každé vlnce cítím, jak mi pod nohama ubývá písek, jako by mi moře kradlo každé zrnko a já se pomalu bořím níže do země. Každá vlnka, která na moři je, je jako malá vráska, která moři dodává pocit moudrosti a vznešenosti.

Západem slunce mě pohltilo šero, jen na obloze ještě zůstalo pár červánků, pár neposlušných červených mraků, které zapomněly ulehnout ke spánku. Po chvíli jsem na svém těle ucítila mořský vánek, který v sobě nesl slanou vůni, která se linula všude okolo mě. Ten čistý sláný vzduch se nesl všemi směry.

Zavřela jsem oči a najednou všechny mé smysly zbystřily, najednou jsem slyšela ten hluk mořského šumění, každá vlna nese jiný tón a společně vytváří úchvatný orchestr, který je slastí pro uši. Mořský vítr je píšťala, která tento orchestr doprovází a nese ho dál a dál. Otevřu oči a vidím tmavou až skoro černou mořskou hladinu, která na mě působí tajupně, skrývá tolik čarovných míst a se západem Slunce se pod mořskou hladinou probouzí úplně jiný a tajupný svět. Tuto temnou, mořskou hladinu rozsvěcí světélkující plankton, který svítí jako milióny malých žárovek, vytvářející kouzelnou mořskou deku.

Nadechnu se, usměju a pomalu z pláže odcházím a za mnou si moře dohrává další mořskou píseň.

Julie Benešová